

DIN CUPRINS:

Gânduri la început de an	pag. 2	
Top 5	pag. 3	
Viața școlii.		Ferestre spre literatură
Activități de care suntem mândri:		pag. 15-18
Arta dezbaterii și cetățenie europeană	pag.4	Interviu. Ce mai facem?
		pag. 19-20
* Proiectul Educațional Eco Școala	pag. 5-6	The English pages
		pag. 21-22
*Concurs Național de Caligrafie	pag.7-8	Une région, une personnalité
		pag.23-24
*Concurs „Fii Inspirat”	pag.9-10	Top 5
		pag. 25
Aniversări :		Sport
		pag.26
*Dumitru Prunariu	pag.11	* De pe Google (și nu numai...)
		adunate
* Ștefan O. Iosif	pag.12	pag. 27
		Să mai și râdem...
* Aurel Vlaicu	pag.13	pag.28
		Rebus
Impresii din excursii	pag. 14	pag. 29
		Colectivul de redacție
		pag.30

În pragul unei noi aventuri

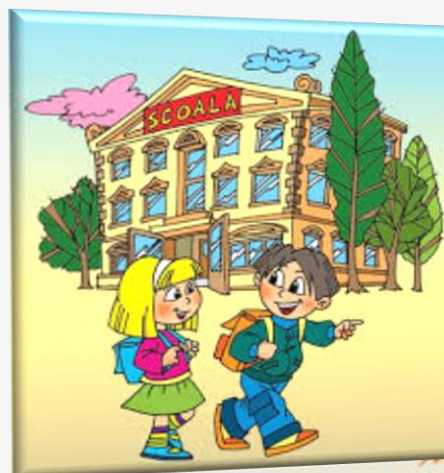
Calendarul arată 10 septembrie 2018, prima zi de școală din clasa a V-a. Razele mai slabe străpung timide fereastra camerei mele și păsările ciripesc la fel ca primăvara. Frunzele se lasă conduse de o adiere ușoară în această dimineață caldă.

Oare ce voi învăța în acest an? Ce colegi noi se numără printre chipurile străine ale mulțimii? Prin ce o să trec? Deja pășesc ușor cu mama pe alee. În loc de frunze căzute și culori ale toamnei, văd tabla plină de desenele noastre. În loc de copaci, mă văd pe mine, cu mâinile pe bancă înaintea orei de matematică. Sunt cu gândul la realizările, la bucuriile, dar și la problemele ce vor apărea în acest an.

Cu frică și o ușoară ezitare, înaintez emoționată. Pierdută printre copii, încerc să îmi găsesc clasa și vechii prieteni.

Însă vacanța mă reînvită să mă joc, mă reînvită să alerg, mă reînvită să călătoresc în fiecare colț al lumii...

Grigore Maria Adina,
clasa a V-a A

Ani de școală

Caiet, gumă și stilou,
Ascuțitoare pe birou.
Creion și lipici,
Toate cu sclipici.
Orarul cu tine-l vei avea,
Următoarea oră ți-o va indica,
Și te vei bucura,
Când vei ști ce va urma.

Luni, marți, miercuri, joi și vineri -
vei învăța,
Sâmbătă, duminică te vei relaxa.
Câteva teme vei avea,
Pe care le vei rezolva.

Alexandra Ciucă, clasa a IV-a B

"DE FĂCUT" ÎN PAUZE CA SĂ AI UN "VIBE" BUN LA ORE

1. 5 minute de fotbal / baschet

2. Să te plimbi prin curtea școlii cu prietenii

3. Să faci schimb de mâncare cu colegii

4. Să asculți muzică bună

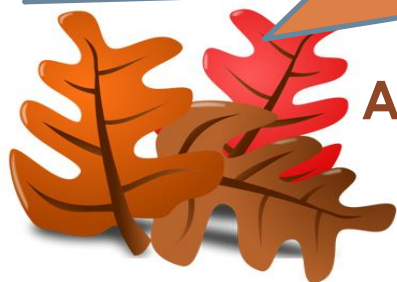
5. Să asculți o glumă bună (dacă ai de la cine!)

Pagină realizată de Sara Cîrje și Ariana Manole, clasa a VII-a A

Activități de care suntem mândri:

**A FOST ODATĂ CA
NICIODATĂ... ÎN
EUROPA!**

Arta dezbaterii și cetățenia europeană

Sesiunea de Public Speaking de la Muzeul Național de Istorie

Proiect premiat la Gala Edu Manager 2018,

la categoria Inovație în educație

AI O VOCE, FĂ O LUME MAI BUNĂ!

Ne-am bucurat să acceptăm invitația Școlii Metropolitane ARC, București invitație de a participa în proiectul intitulat *Arta dezbaterii și cetățenia europeană*, derulat în parteneriat cu ISMB.

Printre partenerii proiectului amintim: Asociația Română pentru Dezbateri, Oratorie și Retorică, Muzeul Național de Istorie a României, I.S.M.B., Muzeul Național al Literaturii Române, Facultatea de Științe Politice din Universitatea București, C.N. Matei Basarab și C.N. Mihai Viteazul.

LIBERTATEA DE EXPRIMARE ȘI REGULILE COMUNICĂRII ÎN SPAȚIUL PUBLIC

Scopul proiectului este promovarea regulilor dezbaterii publice într-o societate democratică, a principiilor cetățeniei europene și a dialogului intercultural în rândul elevilor de gimnaziu și de liceu.

Cei doisprezece elevi ai școlii noastre înscriși în proiect au pregătit discursurile și ne-au reprezentat cu ambiție și curaj pe data de 21 noiembrie 2018 la Muzeul Național de Istorie a României. Au primit diplome pentru susținerea discursului: Soare Diana, Nicula Andrei și Tudor Maghiar, coordonați de către doamnele profesoare: Milescu Raluca și Stanciu Constanța.

A fost odată ca niciodată, Europa. Aceeași Europa pe care o știm, însă, cu un atribut nou - toate țările sunt monarhii.

V-ați gândit vreodată cum ar fi dacă peste noapte, toate cele 33 de republici ale Europei ar avea regi și regine? Și poate nu orice fel de conducători, ci unii ca în basme: Împăratul Roșu și fratele său, Împăratul Verde, cel cu deficit de ... clorofilă!

Bineînțeles că ar exista o mulțime de schimbări radicale, și bineînțeles ca aceste state vor avea nevoie de conducători de viță regală. Prinți ca Prințul Henry de Wales, care este în prezent al șaselea succesor al Reginei Elisabeta a II a, vor ajunge într-un final la tron, și dacă nu la cel al Reagatului Unit, ar avea alte 43 de state de unde să-și aleagă. Cum ar fi dacă cei doi Împărați menționați mai devreme ar fi rude și cu regele Olandei din Casa de Oranj? Ce cromatică victorioasă! Cum ar fi dacă însăși Regina Angliei ar lua ceaiul cu celelalte regine planificând, democratic, viitorul politic al bătrânei Europe?

"Cum ar fi?" Aceasta este întrebarea mea.

Și dacă ar fi? ... "Ar trăi fericiți până la adânci bătrâneți."

Discurs premiat.

*Autor: Soare Diana,
clasa a VII-a A*

Eco schools

Ziua Verde a Eco-școlilor din România

29.10.2018

În cadrul Programului Mondial Eco-Școala

Este al patrulea an în care școala noastră participă la proiectul Eco-Școala. Și anul acesta, fiecare clasă a adus câte un copăcel pe care l-am plantat împreună, în grădina școlii. Curtea era plină de râsete și veselie, iar această acțiune ne-a oferit șansa să colaborăm, să facem ceva durabil și folositor împreună. Copăceii vor crește odată cu noi și amintirea acestui moment ne va aduce mereu un zâmbet pe buze.

Chiar și acum, imaginea arborilor firavi care își înalță crenguțele spre cerul înnorat ne înveselește.

Diana Soare, clasa a VII-a A

Plantarea unui brăduț a fost, și anul acesta, un motiv de bucurie: ne-am împărțit sarcinile, am săpat, am plantat, am stropit... într-o zi luminoasă de octombrie.

Să plantezi un copac sau o floare este una dintre modalitățile de a da o mână de ajutor la păstrarea unui mediu mai curat, mai sănătos și de aceea participăm oricând cu entuziasm.

Maria – Sara Cîrje, clasa a VII-a A

La această activitate, care s-a desfășurat în data de 29.10.2018, au participat toți elevii Școlii Gimnaziale Nr.178, împreună cu diriginții și învățătorii lor.

Cu mic cu mare, fiecare a contribuit la salvarea de poluare a mediului, fie plantând câte un copăcel, fie ecologizând spațiul din curtea școlii prin strângerea deșeurilor. Elevii au fost însoțiți de cadrele didactice care i-au îndrumat în această activitate, explicându-le cât de importantă este pentru mediul înconjurător.

Această activitate a avut un impact major mai ales asupra elevilor și a părinților care s-au implicat foarte mult, cu multă bucurie și entuziasm, manifestându-și dorința pentru alte activități și proiecte de acest gen.

Coordonator proiect, prof. Elena Iorgulis

Concursul Național de Caligrafie, ediția a II -a

Asociația "Liber la Educație, Cultură și Sport" în parteneriat cu Ministerul Culturii din România și Școala de Caligrafie din Tallinn, Estonia, a organizat în perioada 01 septembrie - 20 octombrie 2018, a II-a ediție a Concursului Național de Caligrafie, având ca susținători Radio România, Târgul Internațional de Carte GAUDEAMUS, TVR Internațional și Biblioteca Națională a României la care au participat elevi și cadre didactice din Școala Gimnazială Nr.178.

Lista câștigătorilor din Școala Gimnazială Nr.178:

Grupa de vârstă: copii (8-12 ani)

- Premiul I - Ilena Maria MILESCU

Grupa de vârstă: tineri (13-19 ani)

- Mențiune - Alexandra CONSOLE

- E greu să scrii frumos?
- Nu. Atâta timp cât totul vine din pasiune ...
- Astăzi, tot mai mulți adolescenți nu prea mai scriu de mână; au calculator, au tabletă, acum văd că se folosește și în clasă, în unele locuri... tu ce crezi, e bine, e rău?
- N-am nimic împotriva evoluției, a tehnologiei; dar contează să rămână arta undeva, în inimile noastre, și să nu renunțăm pur și simplu la sentimente.
- Dar în viața de zi cu zi, de ce crezi tu că este important să scriem frumos?
- E un fel de exprimare: nu contează numai ce scriem, ci și felul în care scriem; fontul, culoarea ne reprezintă sentimentele față de domeniul respectiv (...)

Fragment din interviul acordat pentru radio "România cultural" de Alexandra Console,
Mențiune la Categoria 13-19 ani

Lucrarea premiată a elevei Alexandra Console

Școala Gimnazială Nr. 178 București a participat la a treia ediție a concursului de postere „**Fii inspirat!**”, pe care UNOPA l-a organizat în perioada 15 octombrie 2018 – 14 decembrie 2018, în cadrul campaniei **InspiRED** – o campanie despre oameni cu și fără HIV. Ministerul Educației Naționale a răspuns solicitării UNOPA de a sprijini derularea concursului național de postere și a exprimat acordul cu privire la acesta. Uniunea Națională a Organizațiilor Persoanelor Afectate de HIV/SIDA (UNOPA) este singura federație neguvernamentală din România formată din organizații ale persoanelor afectate de HIV/SIDA, care militează pentru promovarea și apărarea drepturilor persoanelor infectate și afectate de HIV/SIDA din România.

Prin această acțiune, UNOPA a invitat elevii de gimnaziu și liceu să exprime prin artă, prin realizarea unui poster, o experiență sau înțelegere proprie legată de problematica HIV/SIDA și persoanele seropozitive. Tematica generală a concursului corespunde conceptului de nondiscriminare, acceptare și deschidere față de persoanele care trăiesc cu acest virus. Concursul a fost structurat în două categorii de vârstă: Ciclul gimnazial (elevi din clasele V-VIII) și învățământul liceal, profesional (clasele IX-XII).

Peste 550 de lucrări din toată țara au fost înscrise la acest concurs, iar elevii Școlii Gimnaziale nr. 178 București: MARIȚA ANA, MARIA CRISTINA, CONSOLE ALEXANDRA-OANA, ISPAS CRISTIANA, CIOFU-LECA DANIELA, au obținut premii importante și s-au remarcat la concursul național de postere „**Fii inspirat!**” prin lucrările realizate, dar mai ales prin mesajul pozitiv transmis, care îndeamnă la o mai mare deschidere și toleranță față de persoanele seropozitive.

Posterele au fost evaluate de un juriu format din 7 persoane cu experiență în domeniul HIV/SIDA, experiență în domeniul artistic, după criterii precum: originalitate, valoare artistică, consistența mesajului transmis. În cadrul ceremoniei de premiere s-a organizat și o expoziție a celor mai apreciate postere înscrise în concurs.

Ceremonia de premiere a avut loc într-un cadru festiv, cu invitați de seamă, reprezentanți ai Ministerul Educației Naționale și ai Asociațiilor care luptă pentru promovarea și apărarea drepturilor persoanelor infectate și afectate de HIV/SIDA din România.

Elevii câștigatori ai concursului la categoria A - elevi de gimnaziu clasele V – VIII sunt:

- **Locul I: Marița Ana Maria Cristina**, cls. a VIII-a, Școala Gimnazială nr. 178, Sector 1, București, prof. coord. **Stanciu Constanța**; Titlul posterului – **“ÎNVINGĂTORILOR LE CRESC ARIPI!”**

THE EYES ARE USELESS
WHEN THE MIND IS BLIND

„Nimeni nu trebuie să fie afectat de prejudecățile altora, pentru că este necesar să vedem dincolo de acestea. Oamenii văd ceea ce vor ei să vadă, dar nu cunosc adevăratele povești. Lipsa de informare este principala cauză a apariției și a perpetuării opiniilor greșite. Hiv nu alege...Poate fi bunică, sora sau mătușă... Faptul că sunt Hiv+ nu înseamnă că ei ne prețuiesc și ne respectă mai puțin. ..Astfel, este firesc să ne întrebăm: noi îi iubim, prețuim și respectăm la fel?! Răspunsul e simplu: Da...pentru că dincolo de un diagnostic, ei reprezintă ființele dragi nouă!” (Ana Maria Marița)

- **Locul III: Console Alexandra-Oana**, cls. a VIII-a, Școala Gimnazială nr. 178, Sector 1, București, prof. coord. **Cîrje Iuliana**; Titlul posterului – **“DINCOLO DE PREJUDECĂȚI”**

TRY TO SEE
BEYOND
PREJUDICES

„Ochii sunt inutili când mintea este oarbă. Încearcă să privești dincolo de prejudecăți” relevă faptul că nu este îndeajuns ca oamenii să știe ceva și pe baza a ceea ce știu să își formeze un punct de vedere sau să privească doar dintr-o anumită perspectivă. Doar la baza cunoașterii și a adevărului se pot forma opinii. Nu diversitatea părerilor este problema, ci lipsa informării care stă la baza acestor păreri!” (Alexandra Console)

Felicităm toți elevii și profesorii coordonatori participanți și le dorim mult succes în continuare!

ANIVERSĂRI

Dumitru
Prunariu

SEPTEMBRIE

Dumitru Dorin Prunariu s-a născut pe **27 septembrie 1952**, fiind **primul român** care a zburat vreodată în spațiul cosmic.

A participat la **misiunea Soiuz 40** din cadrul programului spațial „Intercosmos” și **a petrecut în spațiu 7 zile, 20 de ore și 42 de minute.**

La 12 mai 1981, Dumitru Prunariu a fost confirmat în mod oficial ca primul nominalizat în cadrul zborului spațial româno-sovietic, fiind astfel primul român din istorie care a zburat în spațiu și al 103-lea din lume. Conform planificării, zborul avea să dureze aproape 8 zile, între **14 mai și 22 mai 1981**. Cât timp a fost în spațiu, a realizat numeroase experimente alături de propriul echipaj și de altele deja prezente în spațiu. După ce programul de cercetare a fost încheiat, a avut loc revenirea din spațiul cosmic în data de vineri, 22 mai 1981.

Descriind momentele de după aterizare, Prunariu relatează: "Trecerea la greutatea normală a fost cumplită. Mă trezesc luat pe sus de patru membri ai echipei de căutare-salvare și sunt așezat lângă pe un șezlong. Am impresia că sunt de plumb și că Pământul se clatină sub mine."

Așa amețit cum era, ajutat de membri ai echipei de căutare-salvare, Prunariu s-a îndreptat spre capsulă să-și lase primul autograf în calitate de cosmonaut pe ea, conform obiceiului.

„De mic copil mi-am dorit să zbor. Închideam ochii și simțeam că plutesc peste munți, văi, descopeream lumi noi. M-au fascinat întotdeauna abisul albastru, înălțimile infinite. În final, am ajuns să zbor în Cosmos. Visele împlinite sunt ca un cerc de lumină pe trunchiul vieții, o iradiere benefică.” (Dumitru Prunariu)

Funcții:

- șef al Aviației civile române,
- președinte al Agenției Spațiale Române,
- ambasadur al României în Federația Rusă
- președinte al Comitetului ONU pentru Explorarea Pașnică a Spațiului Extra-atmosferic
- -președinte al Asociației Exploratorilor Spațiului Cosmic.

Pagină realizată de Andrei Nicula, clasa a VII-a A

OCTOMBRIE

Ștefan
Octavian Iosif

“Cu părul nins, cu ochii mici
Și calzi de duioșie,
Aieve parc-o văd aici
Icoana firavei bunici
Din frageda-mi pruncie.
Torcea, torcea, fus după fus.
Din zori și până-n seară;
Cu furca-n brâu, cu gândul dus,
Era frumoasă de nespus
în portu-i de la țară....”, (Bunica)

n. 11 octombrie 1875, Brașov - d. 22 iunie 1913, București

- ✚ A fost un poet și traducător român, membru fondator al Societății Scriitorilor Români.
- ✚ Urmează studiile liceale la Brașov și Sibiu.
- ✚ Își stabilește reputația de poet în epocă prin volumele:
 - *Patriarhale* (1901),
 - *Romanțe din Heine* (1901),
 - *Poezii* (1902),
 - *Din zile mari* (1905),
 - *Credințe* (1905).
- ✚ A primit premii ale [Academiei Române](#) pentru volumele *Poezii*, în anul 1902 și *Credințe*, în anul 1906.
- ✚ Din inițiativa lui Emil Gârleanu, **Șt.O. Iosif** și Dimitrie Anghel, scriitorii tineri din București s-au întrunit într-o primă consfătuire de lucru în ziua de 13 martie 1908, alcătuind o comisie provizorie pentru elaborarea statutelor preconizatei Societăți a Scriitorilor Români.
- ✚ A fost redactor, încă de la înființare, al revistei *Sămănătorul* (1901) a lui [Nicolae Iorga](#), a colaborat și la *Adevărul*, *Adevărul ilustrat*, *Convorbiri literare*, *Cumpăna* (al cărei fondator este, alături de [Mihail Sadoveanu](#), [Dimitrie Anghel](#) și [Ilarie Chendi](#)), *Curierul literar*, *Epoca*, *Epoca literară*, *Familia*, *Floare albastră*, *Literatură și artă română*, *Pagini literare*, *Ramuri*, *Viața*, *Viața Românească*.

Pagină realizată de Irina Voichin, clasa a VII-a A

NOIEMBRIE

Autor al primului avion conceput, realizat și pilotat în România

• Primii ani și înclinația spre domeniul tehnic

Aurel Vlaicu s-a născut la **19 noiembrie 1882**, în localitatea Bințiuți, lângă Orăștie, în județul Hunedoara. În cinstea lui, comuna Bințiuți se numește astăzi Aurel Vlaicu.

De mic copil a avut înclinații către tehnică, iar în școala primară din satul natal era cunoscut ca un spirit deosebit de inventiv, el reparând ceasornice și încercând să construiască mici mașinării.

A fost elev al liceului din Orăștie, care în 1919 a fost numit „Liceul Aurel Vlaicu”, luându-și bacalaureatul la Sibiu în 1902.

Și-a început studiile ingineresti la Universitatea Tehnică din Budapesta, studii pe care le-a continuat la Technische Hochschule din München, obținând diploma de inginer în 1907. După studii a rămas în Germania, angajându-se la uzinele Opel din Rüsselsheim.

• Primul avion românesc, inventat, construit și pilotat de un român

A revenit acasă în 1908 cu planurile pentru un planor, pe care îl construiește el însuși și cu care face mai multe zboruri în anul 1909. În toamna aceluiași an, se mută în Regat, la București, unde primește sprijinul autorităților și începe să lucreze la primul său avion - Vlaicu I, pe care îl testează cu succes în iunie 1910.

Era zborul primului avion conceput, realizat și pilotat în România. Se întâmpla pe **17 iunie 1910**, pe Dealul Cotrocenilor. Vlaicu I n-a

zburat decât 50 de metri, la o înălțime de 3-4 metri, dar a fost suficient pentru creatorul său să afirme că: „Nici Alpii nu mi-i închipuiam mai înalți ca înălțimea la care mă ridicasem eu. Fiindcă patru metri erau pentru mine un record care-mi consacra mașina. Zburasem și aceasta era principalul.” În anul 1911 construiește un al doilea avion, Vlaicu II, cu care **în 1912** a câștigat cinci premii memorabile (**1 premiu I și 4 premii II**) la mitingul aerian de la Aspern, Austria. În unul dintre cele mai cunoscute ziare din Austria, se găseau următoarele rânduri despre zborurile lui Vlaicu: „Minunate și curoajoase zboruri a executat românul Aurel Vlaicu, pe un aeroplan original, construit chiar de zburător, cu două elici, între care șade aviatorul. De câte ori se răsucea (vira) mașina aceasta în loc, de părea că vine peste cap, lumea răsplatea pe român cu ovații furtunoase, aclamându-l cu entuziasm de neînchipuit.”

Monumentul lui Aurel Vlaicu de la Bănești (lângă Câmpina)

La 13 septembrie 1913, în timpul unei încercări de a traversa Munții Carpați cu avionul său Vlaicu II, s-a prăbușit în apropiere de Câmpina, se pare că din cauza unui atac de cord. În locul unde a fost găsit cu zâmbetul pe buze de primul sositor, locotenent aviator Gheorghe Negrescu, s-a ridicat Monumentul lui Aurel Vlaicu de la Bănești. Este înmormântat în cimitirul Bellu din București.

Pagină realizată de Mihnea Drăguț, clasa a VII-a A

Impresii din excursii

Călători printre Carpați

Nu voi uita prea curând excursia de la Azuga, în care am învățat o mulțime de lucruri interesante. În luna septembrie, eu și colegii mei cu rezultate foarte bune la învățătură am mers într-o excursie la Brașov. Pe drumul parcurs cu autocarul pe Valea Prahovei am admirat semeția Caraimanului și Crucea ridicată pe vârful acestuia pentru a cinsti memoria celor 30 000 de militari români căzuți în luptele de pe Valea Prahovei, în Primul Război Mondial. Legenda spune că acest măreț monument a fost realizat datorită unui vis pe care l-ar fi avut Regina Maria, care a văzut Munții Bucegi „stropiți cu sângele eroilor”. După ce am trecut prin Predeal și cele două Timișuri am ajuns la Brașov. Drumul a fost unul plăcut, animatorii făcându-ne să ne simțim bine tot timpul.

Și am aflat multe. Prima vizită am făcut-o la Zoo. Este o grădină construită după norme europene și acest fapt creează animalelor condiții excelente de habitat, într-o pădure seculară. După această vizită am

plecat în centrul orașului. Am mers pe jos pe strada pietonală principală și am ajuns în Piața Sfatului. Aici tronează maiestuosă Biserica Neagră, iar tot aici ne-au fost spuse legende despre statuile acesteia. Numele de Biserica Neagră se datorează incendiului din 1689 când a fost parțial distrusă. În biserică se află cea mai mare, unică și funcțională orgă din sud-estul Europei. Orga are 3993 de tuburi și 76 de registre, iar concertele adună oricând foarte mulți spectatori.

După o odihnă binevenită, și o seară unde am cântat și ne-am jucat în jurul unui foc de tabără maiestuos, am luat-o iar din loc, mergând în frumosul oraș ascuns printre munți, Râșnov. Aici am vizitat parcul tematic Dino Park, ce adăpostește mai mult de 30 de specii de dinozauri, Ultima noastră oprire a fost la Sinaia, unde am luat prânzul.

Dar tot ce este frumos se termină repede și a trebuit să ne întoarcem acasă. Această excursie va rămâne mult timp în amintirea mea, datorită locurilor și lucrurilor interesante întâlnite.

Diana Soare, clasa a VII-a A

Ferestre spre literatură

Ce aş putea să fac?

Ce aş putea să fac
atunci când...
vreau să zbor... dar nu am aripi?
când...
vreau să plâng...dar nu am lacrimi?
când...
copil vreau să fiu din nou?
Ce aş putea să fac?
Să caut în copilărie...
î închid ochii...
şi simt parfum de turtă dulce...
drumul alene mă duce la casa cu flori în pridvor,
muşcate, lalele zâmbesc.
Priveşte! a înflorit un bujor!
Ce aş putea să fac?...să caut în poveşti?
Dulce copilărie...spune-mi!
Unde eşti?

Mariţa Ana Maria Cristina, clasa a VIII-a A
Lucrare premiată la Simpozionul municipal
Copilăria de ieri şi de azi. Valenţe educative
Coordonator, prof. Iuliana Cîrje

Experiență

Arată-mi ce-a fost și n-am văzut,
Marea în care lumina nu se pierde,
Infinitul cerului să-mi fie acasă
Noaptea să-mi cânti visele până la stele și-napoi.
Trecutul să mi-l faci speranță
Inspirația, din viitor să răsară și în prezent să înflorească.
Renașterea unei stele s-o împlinești până la sfârșitul timpului,
Erai tu o lumină fără umbre? Albă, intensă, veșnică.
Acolo, în abstract, eu te-am înțeles și totuși nu te-am prețuit.

Vedeai amintirile ca pe oglinzi și speranța ca pe o scară.
Intră tu în lumea mea și amintește-mi voia,
Imaginație tu mi-ai fi, sufletul să mi-l cunoști,
Tăcerea s-o faci răspuns și
Orgoliul, demnitate. Să nu zbori, să nu rămâi,
Repet șoptind numele tău,...
Unica ta voce, o dată s-o mai aud...
Lunii să-i zâmbesc ziua și soarelui să-i cânt chiar și după apus,
Unei stele ca tine să-i reamintesc în zorii zilei, că
Inocența copilariei a fost și n-a plecat.

Alexandra Oana Console, clasa a VIII-a A

Premiul III la Concursul Regional de Creație Literară

Festivalul Poeziei cu Formă Fixă, 2018

Gânduri

Refacere.

Cine a putut vreodată să vadă lumea prin alți ochi decât ai lui însuși? Cine a putut să vadă mai mult decât ceea ce ar putea vedea cu inima?

Oamenii au crezut dintotdeauna în fenomene fantastice și în creaturi mitologice, neștiind cum să își vadă propriile minuni, neștiind că au puterea de a-și transforma planeta într-o lume pe care toți ar putea să o iubească.

Se cunoaște prea bine deja faptul că nimic nu este perfect, dar eu cel puțin nu am nevoie de această perfecțiune ca să fiu fericită, ci doar de frumusețea pură a păcii.

Totuși, unii oamenii nu cred că perfecțiunea este chiar atât de abstractă sau imposibilă: *Raiul*. Văzut de fiecare într-un mod diferit și original. Unii nu cred deloc în el, iar alții cred că Pământul este Raiul, doar că cei din jur nu îl înțeleg și nu îl apreciază. Oricare ar fi teoria ta, sau a mea, această viață care ne-a fost dată este de la bun început o binecuvântare, și nu trebuie irosită, confundată cu o lume obișnuită, așa cum nici persoana respectivă nu trebuie să fie orbită de o utopie, ignorând paradisul *nostru*.

Unde ai fost până acum? Ce ai așteptat să-ți dai seama de asta?

Ca orice copil, când eram mică, nu apreciam timpul așa cum ar fi trebuit. Dar chiar asta a fost frumusețea. Faptul că nu aveam programe, idei sau planuri mi-a oferit căi în viitor și bucuria surprizelor pe care nu le-aș fi avut altfel. Asta mi-a creat amintirile pe care le retrăiesc cu drag acum. Dar, din cauza faptului că mi-am dat seama de asta, nu mai pot proceda la fel. Acum am nevoie și de *prezența mea*. Am nevoie de *mine*.

Câteodată simt că aș vrea ca toată lumea să știe ce simt și ce cred. Ce gândesc și ce îmi spun alte persoane. Poate așa mi-ar fi mai ușor să fiu fericită: persoanele din jurul meu ar cunoaște cum este să văd lumea altfel. Însă îmi dau seama că aș fi lășă, n-aș vrea să *lupt* așa cum sunt, aș vrea să fiu o ființă care inspiră *milă*. Și renunț, căci este frumos să știi că ceea ce ai obținut este munca ta pură, că ei trecut peste nostalgie și peste gânduri grele și *ai reușit*.

Când ai fost capabilă să te înțelegi? Unde ai învățat cum să te bucuri de ceea ce pentru alții este prea normal ca să mai fie observat?..

Treceam printr-o perioadă ciudată, tocmai îmi dădusem seama cât de mult greșisem încercând să mă ascund, să devin *altcineva*.

Nu s-a întâmplat nici acum 10 ani, nici acum 10 zile. Stăteam în lumina rece a nopții *încercând* să adorm. În liniștea limpede, în lumina lunii, privirea mi se îneca în lacrimi. Nu doream să plâng și nici nu aveam vreun motiv. Totul venea din *mine*. Am închis ochii și am zâmbit. Eram fericită. Fără să îmi compar situația cu a altora, fără să mă gândesc la ceva frumos, fără să am un motiv de care *oricine* s-ar bucura. Eram fericită pentru ceea ce eram. Și de atunci mi-am propus să mă *refac*, să fiu o persoană în care aș avea încredere. Cu toate că nu am spus aproape nimănui de asta, cu toate că nu m-am schimbat atât de mult încât *cineva* să vadă asta, eu mă simt mult mai bine. Mă simt mult mai bine să mă trezesc la răsărit și să am încredere în *persoana mea*.

Am mai făcut și greșeli înainte, dar de acum, mă privesc în oglindă și nu îmi este frică să văd o persoană care vrea să îmi facă rău, nu văd un străin, nu văd un copil, ori un adult, nu văd o amintire sau un viitor utopic. Mă uit în oglindă și văd *un prieten*.

Alexandra Console, Clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Iuliana Cîrje

**Lucrare premiată în anul școlar 2017-2018
la Festivalul de Creație și Interpretare Ana Blandiana**

Bunicul

Bătrânețea nu-i ușoară...

El, însă, merge la țară,

În căsuța sa cu stuf,

Zile pline de zăduf!

Trudește din zi în seară.

Nu-i ajunge-o-ntreagă vară.

E alături de amici,

Ce mult îi place aici!

Când bunica îl întreabă:

“- Ce te duci, măi, iar la treabă?”

El răspunde cumpătat:

“ –Merg, că nu e timp de stat!”

A făcut descoperiri,

Chiar frumoase amintiri,

Prima sondă de petrol,

Și-a găsit al vieții rol!

Seara, când se odihnește,

Prietenilor le povestește

Despre viața lui frumoasă,

Lungă și aventuroasă.

**Catinca Gheorghe, clasa a IV-a C,
prof. inv. primar Popescu Nicoleta**

Mâțul

Ochi galbeni de mâț frumos,
Pari atât de delicios!
Dar tu nu ești de mâncat,
Ci doar de îmbrățișat.

Ești timid, dar năzdrăvan:
Ghem de lână dolofan,
Gheare și mustăți agile,
Cu mișcările feline,

Torsul tău e doar al tău!
Și răsună-n gândul meu,
Mai ales când sunt departe,
Și aș vrea să-mi fii aproape.

**Catinca Gheorghe, clasa a IV-a C,
Prof. inv. primar Popescu Nicoleta**

Interviu: Ce mai facem?

Este cel care a inspirat sloganul școlii noastre: *Împreună luăm 10 (zece)!*

Pentru cine nu îl cunoaște, **TUDOR ANDREI STANCIU** este primul elev al Școlii Gimnaziale Nr. 178 care a intrat la liceu cu media de admitere 10. A fost șef de promoție (2004) cu media 10, la Examenul de Capacitate a luat 10 la fiecare dintre cele trei probe care se dădeau pe atunci: limba și literatura română, matematică și istorie (a avut de ales între istorie și geografie).

A absolvit Colegiul Național Sfântul Sava ca șef de promoție și a fost primul pe lista celor admiși la Facultatea de Drept, Universitatea București. În prezent, se ocupă de diferite proiecte în cadrul comunității IT din România, în calitate de avocat, manager de comunitate (Fintech Camp, Bucharest Legal Hackers) sau antreprenor în devenire (Digital 2 Law)

Un parcurs uluitor, o poveste care ne face mândri și care ne demonstrează că oamenii mari au fost, la început, niște copii în căutare de aventuri. O experiență care ne motivează, ne arată că se poate.

R: Ai absolvit clasa a VIII-a cu 10.00 și ai fost unul din cei doar 5 elevi din București care au avut media de admitere 10. Care este amintirea cea mai puternică legată de acel moment?

T: După aproape 15 ani de la momentul respectiv, amintirea cu care am rămas este cât de repede revin lucrurile la normal, după o euforie de moment 😊 Admiterea la liceu de pe o poziție fruntașă a fost primul obiectiv important pe care mi-l setasem în acea perioadă, însă odată atins mi-am dat seama că a fost doar o etapă dintr-un drum despre care nici acum nu știu unde duce. Poate părea o expresie deja uzată, însă am învățat din această experiență că într-adevăr este important să te bucuri de drumul până la un obiectiv cel puțin la fel de mult ca de atingerea acestuia.

R: A jucat Școala 178 vreun rol în această performanță?

T: Cu siguranță. Anii de școală generală rămân undeva în subconștient și îți formează primele deprinderi de a interacționa cu oamenii din generația ta și cu procesul de educație, pe care îl vei urma mai departe în viață.

R: Ai vreo amintire anume legată de școală, de domnii profesori?

T: Îmi aduc aminte de sălile de clasă în care aveam orele, de băncile în care am stat de-a lungul timpului, de metodele de predare ale unor domni profesori.

R: Ai păstrat legătura cu foștii colegi?

T: Da, ocazional mai discut cu unii dintre ei, mai ales cu cei care mi-au fost colegi de bancă; față de generațiile anterioare, ne ajută și rețelele de social media în acest sens 😊

R: Vreo nostalgie legată de școală?

T: Îmi amintesc că în acea perioadă aveam foarte mult timp neorganizat la dispoziție, timp în care aș fi putut să mă implic în mai multe activități. La 15 ani distanță, am ajuns în polul opus, în care unele zile par prea scurte pentru tot ce aș vrea să fac 😊

R: Ai fost șef de promoție la 178, apoi ai fost primul pe lista de admitere la drept... care este secretul succesului, în afară de o minte, evident, sclipitoare?

T: E un context potrivit, un sistem de suport (familie, prieteni) care îți permite să te concentrezi pe lucrurile care ți se par importante. Cred că asta a făcut diferența, în multe momente de tipul celor menționate.

R: Ce te-a motivat să fii întotdeauna cel mai bun? Ai “premeditat” vreodată acest parcurs?

T: Nu cred că-l poți premedita, pentru că sunt factori exteriori pe care nu-i poți controla în totalitate. Cred că devii bun atunci când înțelegi un lucru/domeniu și atunci e important să ai multe curiozități despre orice studiezi la un anumit moment.

R: Ce îți place cel mai mult să faci astăzi?

T: Petrec foarte mult timp pe internet. Există mai multe vloguri pe care le urmăresc cu regularitate – vloguri de călătorie (Johnny Harris, Fun for Louis, Vagabrothers), Vox Borders, Istoria cu Virgil. Ascult podcasturi de câte ori sunt pe drum – Business Wars; TED Radio Hour; How I Built This; Reply All.

R: Dacă ar fi să faci din nou Școala Gimnazială Nr. 178, ce ai schimba la parcursul tău de elev?

T: M-aș implica mai mult în activități de voluntariat și aș folosi timpul liber ca să învăț cât mai multe lucruri practice (iar YouTube-ul este o resursă inepuizabilă de proiecte “do-it-yourself” 😊)

R: Ce sfat ai da unui elev de astăzi din Școala Gimnazială Nr. 178?

T: Să fie curios, să-și pună întrebări cu privire la tot ce se întâmplă în jurul lui. Să se întrebe întotdeauna de ce și cum se întâmplă un anumit lucru / fenomen și să încerce să găsească singur răspunsurile, chiar dacă ele nu se vor potrivi cu cele ale majorității.

R: Ce sfat ai da unui profesor de astăzi din Școala Gimnazială Nr. 178?

T: În ciuda greutăților pe care le presupune meseria lor, să rămână convinși de importanța colosală a impactului lor asupra dezvoltării societății.

R: O întrebare pe care poate o așteptai, dar la care noi nu ne-am gândit să o punem? Și cu răspunsul, evident?

Îl urmăresc și eu pe Selly uneori 😊

Reporter: Maria Sara Cîrje, cls. a VII-a A

“Language and Image” English Club

The Big Snow

“When the storm came, it hit the hills like a hammer. No sky should hold as much snow as this, and because no sky could, the snow fell, fell in a wall of white. There was a small hill of snow where there had been, a few hours ago, a little cluster of thorn trees on an ancient mound. This time last year there had been a few early primroses; now there was just snow.”

TERRY PRATCHETT

Clue:

It goes without saying that if we change a word in a sentence, we'll definitely change the image behind that word. This is what we tried to prove in the following texts. We guess Sir Terry would have liked the results...

The Big Flowerfall

When the heat came, it hit the orchard like a hammer. No plant should hold as much blossom as this, and because no plant could, the flowerfall began, the fantastic flowers fell into a wonderful rug on the ground.

There was a small hill of flowers where there had been, a few hours ago, a little cluster of dead trees. This time last year there had been a few snow areas. Now there were just flowers, flowers and more flowers!

Part of the hill moved. A piece about the size of an apple rose up. A hand no longer than a vixen's paw moved some flowers away.

Diana Soare, **7th GRADE**

The Big Blue Feather

"Language and Image" English Club

Sir Terry Pratchett
1948 - 2015

When the morning came, it hit the city like a paintbrush of an ambitious and silent artist. It was not only light, but a storm of enormous black birds that were getting closer and closer. My side of the city looked like a giant chessboard.

"No sky should hold that much light and so many ravens and because no sky could, suddenly all the birds landed in my garden in the bright morning light."

Yesterday there were only rusty leaves where now there are dozens of shiny little presents from this large family of ravens: bottle caps, little plastic toys, pearl hearts, metal screws, lots of blue marbles and even a big blue feather.

I mostly liked their giant black silky wings. I found my ravens intelligent, friendly and somehow talkative, clapping and clicking all the time. They reminded me of a big family dinner party with lots and lots of happy voices and little sparkling and glittering gifts.

Glena Milescu, **5th GRADE**

"If you don't turn your life into a story, you just become a part of someone else's story." (Terry Pratchett)

Terry Pratchett was born in 1948 in Beaconsfield, Buckinghamshire. He had his first story published when he was just thirteen, and after leaving school at seventeen to become a journalist he continued writing, publishing his first novel, *The Carpet People*, in 1971 and going on to produce the phenomenally successful *Discworld* series as well as numerous other books, winning many awards and becoming the UK's bestselling author. In 2009 he was knighted by the Queen for services to literature, although he maintained that his greatest service to literature was to avoid writing any.

UNE RÉGION, UNE PERSONNALITÉ

La Vallée de la Loire

C'est au tournant du XVIe siècle que s'épanouit dans la Vallée de la Loire une civilisation, venue d'ailleurs, qui célèbre la joie de vivre, la douceur et la beauté. Charles VIII, subjugué par les charmes de l'Italie qu'il découvre au cours de son épopée napolitaine, en est le promoteur. Amboise devient donc le premier château à subir d'importantes transformations architecturales. Dès lors, architectes, artistes, savants italiens entreprennent le voyage outre-Alpes: ils vont faire de cette vallée un cadre enchanteur pour la Cour de France. La Renaissance est née et attend son apogée avec François Ier. Elle va durer un siècle et marquer à jamais la société française.

Léonard de Vinci

En 1516, François Ier, jeune roi de vingt ans, invite, en France, Léonard de Vinci, qui en a soixante-quatre. Logé au Clos-Lucé, près du château royal d'Amboise, le génie italien converse souvent avec le souverain et lui présente les plans d'un château émergeant de l'eau et encore plus d'innovations dignes du XXIe siècle.

LE CHÂTEAU ROYAL D'AMBOISE

LE CHÂTEAU CLOS-LUCÉ

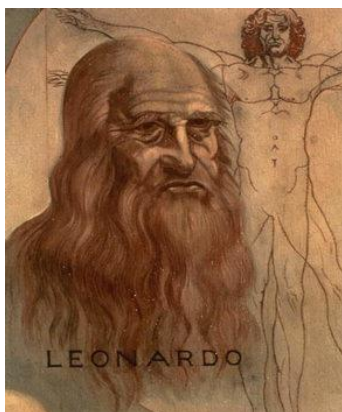
Arrivé en 1516 au Clos-Lucé, une belle demeure en brique et en tuffeau, située sur

le domaine royal d'Amboise, Léonard de Vinci y demeure jusqu'à sa mort, en 1519.

Au Clos-Lucé, LÉONARD DE VINCI „invente l'an 2000". Peintre, ingénieur, scientifique, humaniste, philosophe, il est l'*esprit universel*, qui fascine cinq cents ans plus tard. Il illustre, pour la fin du XVe et le début du XVIe siècle, la Renaissance avec ses avancées dans les domaines artistiques, mais aussi dans les sciences et, avant tout, dans la démarche scientifique.

Ses activités sont multiples. Il est peintre, mais aussi sculpteur, ordonnateur des spectacles et ingénieur. Il travaille sur différents projets techniques, du métier à tisser à l'amélioration des horloges et s'intéresse aux mathématiques. On le retrouve également, en tant qu'ingénieur, dans une étude sur l'irrigation des cultures par les fleuves et les canaux. Urbaniste avant l'heure, il réfléchit sur une cité idéale. On lui doit aussi de nombreux traités consacrés à l'anatomie, à la perspective et à la mécanique. Ainsi, quarante maquettes de ses inventions les plus originales ont été réalisées et sont exposées au Clos-Lucé dans les sous-sols non loin du mystérieux souterrain qui permettait au roi François de visiter discrètement le vieux maître.

Portrait de Léonard. L'homme de Vitrouve „La vis aérienne", ancêtre de l'hélicoptère.

On a dit que les inventions de Léonard de Vinci étaient impossibles: son „hélicoptère” ne pouvait pas voler, son scaphandre aurait noyé son utilisateur, son char d’assaut aurait resté mal pratique. Ces projets semblaient en ce temps-là des utopies singulières du vieux maître, mais elles annonçaient avec plus de quatre cents ans d’avance des concepts techniques révolutionnaires. L’activité de Léonard est inlassable malgré le rhumatisme dont il souffrait, ce qui ne l’empêchait pas de s’accuser devant Dieu *de ne pas faire assez pour la Connaissance!*

Le char d’assaut

La Cène, fresque

La Joconde ou Mona Lisa, Louvre

Il conçoit un costume de scaphandre à casque

Léonard de Vinci n’a pas eu le temps de profiter de l’hospitalité de François Ier puisqu’il mourut de 2 mai 1519, trois ans à peine après son arrivée. La légende prétend que le roi reçut ses derniers soupirs. Ce qui a inspiré de nombreux peintres, dont Ingres qui réalisa, en 1818, ce tableau.

Léonard de Vinci nous a laissé cette maxime pour le nouveau millénaire: „Regarde la lumière, et admire sa beauté. Ce que tu as vu d’abord n’est plus. Ce que tu verras ensuite n’est pas encore”.

Pagină realizată de,
Maria-Sara Cîrje, clasa a VII-a A,
coordonator prof. Paraschiv Nina Victoria

A

MUZEE DE VIZITAT (CÂT E FRIG AFARĂ!)

1. Muzeul de Istorie Naturală Grigore Antipa

2. Muzeul Național de Geologie

3. Muzeul Țăranului Român

4. Muzeul Național de Istorie a României

5. Muzeul Național al Literaturii Române

Pagina realizată de Erika Halasz și Maria-Sara Cîrje, clasa a VII-a A

KID'S SPORT FESTIVAL – **MEDALIA DE ARGINT!!!**

Ștefan Geanaliu, Denis Șchirca, Ionuț Preda, Daniel Zaharia, Alex Ivănescu, Edward Pavăl (cls. a VIII-a A), Robert Budeanu, Dragoș Iosif, Andrei Bojete, Mario Ciu, Alexandru Voiculescu, Eduard Gheorghe (cls. a VIII-aB), Cristian Bărbosu (cls. a VII-aB)

Ei sunt elevii care, în perioada 13-21 octombrie 2018, au reprezentat cu succes Școala Gimnazială Nr. 178 la competiția de handbal **KID'S SPORT FESTIVAL**, organizată de Primăria Capitalei prin PROEDUS.

Din 25 de școli participante, băieții noștri s-au clasat pe locul 2, câștigând medalia de argint și o binemeritată tabără în Grecia, în vacanța de vară 2019.

Și-au dorit să câștige, să arate cât sunt de buni și au reușit.

Ne-ați făcut mândri, FELICITĂRI și vouă, băieți talentați și domnilor profesori care vă pregătesc!

Mult succes în continuare!

- *A fost o experiență plăcută și m-am simțit ca un adevărat handbalist!* (Daniel Zaharia)
- *Fiind prima mea competiție de handbal la care am câștigat un premiu important, am fost foarte fericit și am simțit că mi-am îndeplinit o dorință.* (Ionuț Preda)

DE PE GOOGLE (ȘI NU NUMAI) ADUNATE...

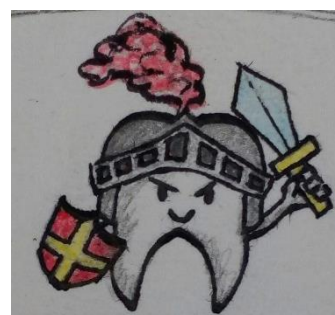
STIAȚI CĂ...

... Pielea este alcătuită din milioane de celule minuscule. Pe o suprafață de mărimea unui timbru poștal încap peste 600 000 de celule.

... Din cei 650 de mușchi ai corpului omenesc, peste 200 sunt utilizați în timpul mersului.

... Cel mai dur material din corpul omenesc este smalțul de pe dinți. El are o importanță deosebită în procesul de masticatie - primul stadiu al digestiei.

... Rinichii filtrează de mai multe ori reziduurile provenite din sistemul circulator. În fiecare zi, prin rinichi trec 2000 de litri de sânge.

... Scheletul uman conține 206 oase, dintre care 50 se găsesc la mâini.

*Pagină realizată de Alessio Andrei Dina, clasa a VII-a A
Grafica – Simzianu Ștefania, clasa a VIII-a A*

Să mai și râdem ...

O zi în care nu ai râs este o zi pierdută.

(Charlie Chaplin)

Sunt două tipuri de analfabeți:

-analfabeții proști (*nam, mam*)

-analfabeții deștepți (*na-m, ma-m*)

El și ea:

- Spune-mi, de ce te dai cu așa ceva pe față?
- Ca să mă fac mai frumoasă!
- Și de ce nu te faci?

Studiile arată că cele mai neînțelese fete sunt în zodia: Berbec, Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanță, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător, Pești.

Cuvintele care sunt cel mai greu de pronunțat în limba română:

1. Otorinolaringologie
2. Dezoxiribonucleic
3. Paralelipiped
4. Iartă-mă!

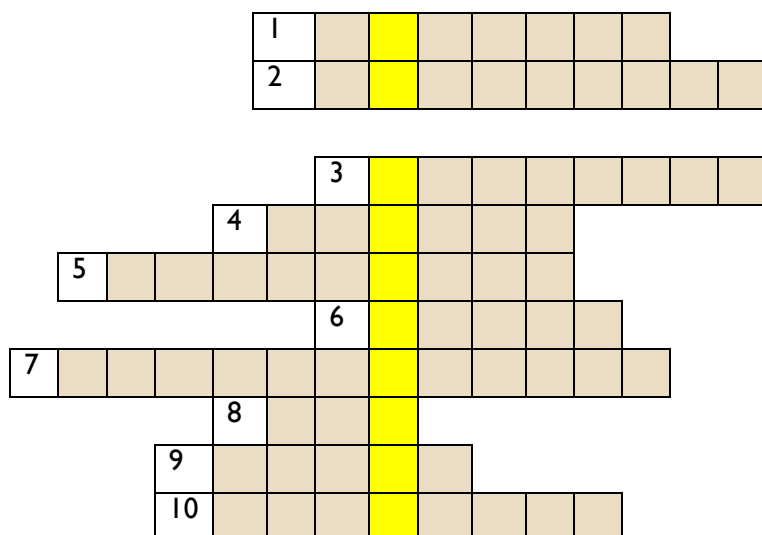
Un nebun la telefon:

- Alo? Îmi permiteți să vă întreb ceva?
- Acum te-ai găsit să suni? Este ora trei și jumătate noaptea!...
- Mulțumesc. Asta voiam să aflu...

Pagină realizată de Maria Sara Cîrje, clasa a VII-a A

➡ Completând rebusul de mai jos, obțineți pe verticală un cunoscut slogan al activităților B

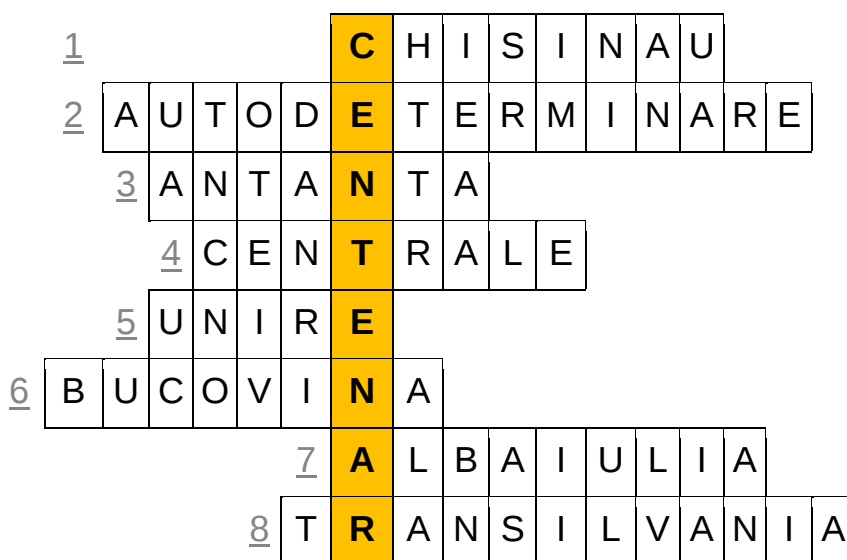

1. Numeroase mor anual, ca urmare a poluării mediului înconjurător.
2. Cei mai expuși îmbolnăvirii sunt copiii, bătrânii și
3. O parte din substanțele care contaminatează râurile pot fi găsite în apa.....
4. O consecință a poluării o reprezintăacide.
5. Sinonim cu *refolosire*.
6. Cea mai mare parte a substanțelor poluante provine din activitățile.....
7. Ridicarea poate determina extinderea unor boli infecțioase.
8. Este poluat de coșurile fabricilor.
9. Lacurile reprezintă un acvatic.
10. Primele efecte..... ale poluării sunt cele estetice.

Rezolvarea în numărul viitor...

Rezolvarea rebusului din Revista nr.2:

A

B

Pagină realizată de Irina Voichin, clasa a VII-a A

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director: prof. DANIELA PAIZAN

Redactor șef: prof. IULIANA CÎRJE

Redactori:

informatician Georgeta Loredana Marin

prof. Raluca Mihaela Milescu

Prof. Stanciu Constanta

Elevi

Sara Maria Cîrje, clasa a VII-a A

Ariana, Manole clasa a VII-a A

Diana Soare, clasa a VII-a A

Alessio Andre Dina, clasa a VII-a A

Erika Halasz, clasa a VII-a A

Copertile au fost realizate de Alexandra Console, clasa a VIII-a A